

Diplomová práce si klade otázku, do jaké míry zůstává v České republice lesbická identita relevantní jako stigma. V rámci teoretické části ukazují, jakým způsobem je sexualita a zejména homosexualita ovlivňována a formována společností. Vycházím převážně z odborných textů zahraniční provenience, pro informace vztahující se k České republice čerpám ze zdrojů českých a můj přístup ke studiu sexualit je konstruktivistický.

Ve výzkumné části pak čerpám z analýzy polostrukturovaných rozhovorů s lesbickými ženami. Zpočátku nabízím pohled na to, co znamená být lesbou podle samotných nositelek lesbických identit. V centrální části pak osvětluji, v jakých kontextech a proč bývá lesbická identita zvyznamňována jako stigma. V rámci každodenního života se lesbická identita projevuje jako stigma především v případě, kdy lesby neprošly coming outem, kdy s ní pak jako se stigmatem zachází. Tím totiž zejména do interakcí s lidmi, které znají lépe, vnáší napětí, neboť se neustále zabývají kontrolou informací o své lesbické identitě. V případě, že jsou v partnerském vztahu se ženou, je tajení lesbické identity ještě obtížnější. Utajování vztahu, které je s tím nutně spojené, navíc ztěžuje jeho rozvoj. Pokud svou lesbickou sexuální identitu neskrývají a v jednání s druhými lidmi ji nepřikládají větší důležitost, projevuje se jako stigma spíše výjimečně, neboť k diskreditaci ze strany okolí dochází málokdy.